

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Petrenco Valerii, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Petrenco Valerii Xxxx, născut la xxxx xxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxx, ap. xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.06.2016 - 17.01.2018 (prima instanță);
2. 22.06.2018 - 16.01.2019 (instanța de apel);
3. 29.10.2019 – 04.03.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 17 ianuarie 2018, Petrenco Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, fiind liberat de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, conform art. 53 alin. (1) lit. g) Cod penal, cu încetare procesului.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Petrenco Valerii se învinuiește că, în perioada de timp mai 2011 - 10 aprilie 2012, aflându-se în mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin pătrundere în depozitul ÎM "Alimcom" SA, a sustras pe ascuns bunuri în valoare totală de 1907151,53 lei, expuse în certificatul contabil din 06.02.2015 privind lipsa bunurilor din depozitul din mun. Chișinău a str. Cernăuți, 22, după ce cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, astfel, cauzându-i părții vătămate daune în proporții deosebit de mari.

Prima instanță a indicat că fapta inculpatului a fost încadrată de către organul de urmărire penală în baza art. 186 alin. (5) Cod penal.

Totodată, prima instanță a constatat că Petrenco Valerii la 07 ianuarie 2012, a sustras pe ascuns din depozitul aflat pe str. Cernăuți 22, 16 scaune la prețul de 265,63 lei bucata, o cadă de acril la prețul de 550 lei, o chiuvetă fără picior fără valoare, două suporturi electrice și un plafon fără valoare, bunuri, care le-a vândut lui Mazîlu Vadim contra sumei totale de 13000 lei, astfel cauzându-i lui Grinshpun Emanuil o daună în sumă de 13000 lei.

Prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului Petrenco Valerii din art. 186 alin. (5) Cod penal în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Petrenco Valerii să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- la motivarea sentinței, instanța nu a ținut cont de probele anexate la materialele cauzei și enumerate în cererea de apel, care au fost administrate în cadrul ședinței și luând la bază declarațiile inculpatului, a recalificat acțiunile lui Petrenco Valerii de la art. 186 alin. (5) Cod penal la art. 186 alin. (2) Cod penal, fără a indica indicii calificativi și în baza art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal a încetat procesul penal pe motivul expirării prescripției de tragere la răspundere penală;

- vinovăția lui Petrenco Valerii privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal a fost dovedită în volum deplin;

- declarațiile inculpatului Petrenco Valerii, prima instanță urma să le aprecieze critic pe motiv că nu și-au găsit confirmare și ultimul tinde spre a nu fi atras la răspunderea penală. Or, conform celor constatate în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că Petrenco Valerii în perioada de timp mai 2011 - 10 aprilie - 2012, aflându-se în mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin pătrundere în depozitul ÎM "Alimcom" SA, a sustras pe ascuns bunurile indicate în învinuire, valoarea totală al căroră constituie suma de 1907151,53 lei. Aceasta a fost probată atât prin documentele anexate și examinate în cadrul ședinței de judecată cât și declarațiile martorilor;

- prima instanță nu a dat apreciere declarațiilor martorilor care au declarat că în perioada indicată în învinuire inculpatul Petrenco Valerii venea la depozitul dat și încărcă bunuri în diferite automobile. Totodată nu au fost apreciate și declarațiile martorului Cotun Ion, care a declarat că pe un teritoriu îngădit din stradă a văzut un

vagon metalic, a intrat și l-a văzut în vagon pe Petrenco Valerii pe care l-a întrebat dacă îl vinde, la ce ultimul a spus că îl vinde cu 1000 euro. Peste câteva zile, după ce s-au înțeles la preț Petrenco Valerii i-a lăsat cheile, iar când acesta se afla la vagonul dat a venit adevăratul proprietar. Faptul dat demonstrează pe deplin că Petrenco Valerii a sustras toate bunurile aflate în vagon, pe care tot intenționa să-l vândă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Petrenco Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiind liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea prescripției tragerii la răspundere penală.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Petrenco Valerii, la data de 07 ianuarie 2012, aflându-se în mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin pătrundere în depozitul ÎM "Alimcom" SA, a sustras pe ascuns: Scaun L-41 W-52-16 unități la preț total de 12000 lei, o cadă de acril la prețul de 550 lei, o chiuvetă fără picior fără valoare, două suporturi electrice și un plafon fără valoare, bunuri care le-a vândut lui Mazîlu Vadim contra sumei totale de 13000 lei, astfel cauzându-i lui Grinshpun Emanuil o daună în sumă de 13000 lei.

Aceste împrejurări, instanța de apel a indicat că le-a constatat din totalitatea de probe acumulate la cauza penală și care au fost analizate și apreciate prin prisma prevederilor din art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor, fiind corect apreciate de prima instanță în partea ce ține de reîncadrarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 186 alin. (2) Cod penal, însă prima instanță a omis de a indica calificativul prevăzut de norma incriminată.

Astfel, instanța de apel a considerat oportun de încadrat acțiunile lui Petrenco Valerii în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, menționând că infracțiunea a fost săvârșită prin pătrundere în depozit, iar daunele cauzate nu reprezintă proporții deosebit de mari prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal sau proporții considerabile pentru a fi aplicat calificativul prevăzut la lit. d) alin.(2) art. 186 Cod penal.

În continuare, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Petrenco Valerii în ședința de judecată nu și-a recunoscut vinovăția integral, vina lui în comiterea

infrațiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, este demonstrată prin probele cercetate, verificate în cadrul ședinței instanței de apel, cum ar fi:

- declarațiile din prima instanță și din instanța de apel a martorului Juglea Lidia (f.d. 169, vol. I);

- declarațiile din prima instanță a părții vătămate Capranov Radion (f.d. 49-50, vol. I), a martorilor Dodonov Vasile (f.d. 51-52, vol. I), Malarciuc Mihail (f.d. 53-54, vol. I), Mazîlu Maria (f.d. 59-60, vol. I), Mazîlu Vadim (f.d. 61-62, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.05.2012, efectuată în mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22, și planșa fotografică (f.d. 130, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 08.05.2012, de la Cotun Ion a lavoarului de culoare albă, marca "Fabia, sanitary" și a unei chei metalice (f.d. 131, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 29.05.2012, de la Mazîlu Maria a 10 scaune din lemn (f.d. 132, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14.05.12, cercetarea efectuată în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn, 20/6 ap. 5, domiciliul martorului Mazîlu Vladimir, în cadrul căreia a fost depistată instalată o cadă din culoare albă din acril, cu mânere de culoare cenușie, acoperite cu cauciuc, un plafon de formă rotundă, o chiuveță "Fabia" cu două dispozitive metalice, aurit, și 6 scaune, (f. d. 133-134, vol. I);

- descifrările telefonice, potrivit cărora nr. 079529511 este folosit de către Petrenco Valerii (f.d. 135-141, vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 18.02.2015, potrivit căruia Mazîlu Vadim l-a recunoscut pe Petrenco Valerii ca fiind persoana de la care a procurat bunurile (f.d. 167, vol. I);

- procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 18.02.2015, potrivit căruia Cotun Ion l-a recunoscut pe Petrenco Valerii ca fiind persoana care a negociat prețul vagonului (f.d. 168, vol. I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului și anume a 10 scaune, recunoscute corp delict pe cauza penală și transmise spre păstrare ÎM "Alimcom" SA (f.d. 80-82, 103-104, vol. II);

- procesul-verbal de examinare a documentelor din 31.05.2016 și anume: 1) contractul nr. 31-0139 din 01.01.2011, încheiat între ÎM "Alimcom" SA și ÎS "Servicii Pază" MAI privind acordarea serviciilor de pază pentru obiectul din mun. Chișinău str. Cernăuți, 22; 2) contractul nr. 31-0139 din 01.01.2011, încheiat între ÎM "Alimcom" SA și ÎS "Servicii Pază" MAI pentru deservirea tehnică a mijloacelor de semnalizare pază pentru obiectul din mun. Chișinău str. Cernăuți, 22; 3) planșa schemă a obiectului, potrivit conținutului acesteia ca persoană responsabilă din partea beneficiarului este desemnat Petrenco Valerii; 4) certificatul contabil din 06.02.2015; 5) facturile fiscale pentru luna octombrie 2007, recunoscute mijloc

material de probă. (f.d. 118-121, 123,65-78, 87-93, 181-183, vol. I, f.d. 112-113, vol. II).

Instanța de apel a notat că prin prisma ansamblului de probe pertinente, concludente, veridice, utile, legal administrate de către prima instanță, cercetate și verificate de instanța de apel se demonstrează vinovăția inculpatului și încadrarea justă a acțiunilor inculpatului Petrenco Valerii, conform prevederilor art. 186 alin. (2) Cod penal Cod penal, însă prima instanță eronat nu a indicat calificativul prevăzut la lit. c) alin. (2) art. 186 Cod penal.

Mai mult, instanța de apel a indicat că din analiza textuală a rechizitoriului cât și a sentinței primei instanțe, rezultă că nu este prezent semnul calificativ, "*cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*", instanța de apel specificând în acest sens că acest semn calificativ a fost formulat într-un mod abstract și declarativ în învinuirea adusă inculpatului Petrenco Valerii, mai mult acestea nu rezultă din materialele dosarului, nefiind probate pe parcursul examinării prezentei cauze penale cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Totodată, instanța de apel a notat referitor la bunurile materiale incriminate a fi sustrase de inculpatul Petrenco Valerii, în sumă totală de 1673349,53 lei, de către organul de urmărire penală nu a fost prezentată nici o probă, nici un act contabil primar (facturi fiscale, invoice, etc) întru confirmarea existenței acestora, a valorii acestora, în privința proprietarului acestora și transmiterii bunurilor nominalizate la păstrare de către proprietar în depozitul din str. Cernăuți 22.

Subsidiar, s-a menționat că lipsa bunurilor materiale menționate supra în depozit a fost invocată și de către inculpatul Petrenco Valerii în declarația sa prezentată procurorului (f.d. 116-119, vol. II), care a fost lăsată fără atenție și examinare de către acuzatorul de stat, la faza urmăririi penale, iar prin ordonanța organului de urmărire penală din 23.02.2016, a fost dispusă efectuarea reviziei documentare economico-financiare a activității S.A. "Alimcom" pentru perioada 01.01.2011- 10.04.2012, pentru a stabili dacă a fost corect stabilit neajunsul de marfă din depozitul de pe str. Cernăuți 22, și dacă a fost corect indicată valoarea acesteia.

Instanța de apel a atestat că conform actului din 24.03.2016, a inspecțiilor tematiche efectuate la S.A. "Alimcom" pe aspectele expuse în ordonanța IP Botanica al Direcției Poliției mun. Chișinău din 23.02.2016, întocmit de către inspectorul principal Petru Danilov (anexat ca corp delict), s-a constatat că - referitor la calcularea corectă a neajunsurilor de marfă în sumă de 1907151,53 lei din depozitul de pe str. Cernăuți 22, mun. Chișinău, inspectorul a solicitat de a-i fi prezentată lista de inventariere în original unde a fost depistat neajunsul menționat, însă lista de inventariere în original n-a fost prezentată, iar din explicațiile contabilului șef Juglea L. acestea au dispărut. Fiind prezentată o altă listă de inventariere a bunurilor materiale din 30.11.2015, semnată de către președintele comisiei de inventariere,

administratorul Caragea A., contabilul șef Juglea L., contabilul superior Scutaru V., fără a fi indicat și desemnat în lista de inventariere gestionarul bunurilor. Conform acesteia se înregistrează neajunsul bunurilor materiale în sumă de 1907151,40 lei și stoc efectiv în sumă de 9048,13 lei, și stoc efectiv de 27 unități de bunuri materiale fără preț la depozitul de pe str. Cernăuți 22, mun. Chișinău, care din explicațiile contabilului șef ar fi identică cu listele de inventariere din 10.04.2012 în original, cu excepția membrilor comisiei de inventariere.

Instanța de apel a specificat că nu pot fi reținute argumentele apelantului, precum că, instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorilor care au declarat că în perioada indicată în învinuire inculpatul Petrenco Valerii venea la depozitul dat și încărcă bunuri în diferite automobile și nu au fost apreciate și declarațiile martorului Cotun Ion, din considerentul că doar martorul Malarciuc Mihail a declarat că inculpatul Petrenco Valerii venea la depozitul dat în acea perioadă și încărcă bunuri în diferite automobile, declarații ce sunt în totalitate combătute prin declarațiile inculpatului, care a declarat concret ce bunuri a înstrăinat, cui și suma acestora de 13000,0 lei.

Cu referire la declarațiile martorului Cotun Ion și anume intenția sustragerii vagonului metalic de către inculpat, instanța de apel a indicat că la materialele cauzei nu au fost prezentate acte sau probe confirmative în acest sens, mai mult, potrivit învinuirii aduse inculpatului acestuia nu i-a fost incriminată sustragerea vagonului metalic. De asemenea, martorul Mazîlu Vadim a indicat expres că pe la data de 07 ianuarie 2012 de la depozitul de pe str. Cernăuți 22, mun. Chișinău la indicația lui Petrenco Valerii a ales 16 scaune pentru care i-a achitat lui Petrenco Valerii câte 750 lei pentru fiecare, în total 12000 lei, 10 din ele le-a dus părinților în Cahul, iar 6 scaune le-a lăsat lui în apartamentul său. A mai indicat că, a mai procurat o cadă de acril pe care a instalat-o la el în baie, o chiuvetă fără picior, două suporturi electrice și un plafon, pentru care a achitat în total 1000 lei.

Totodată, instanța de apel a notat că din considerentul că la momentul săvârșirii sustragerii bunurilor de la S.A. "Alimcom" (07 ianuarie 2012) potrivit Hotărârii Guvernului Nr. 868 din 22.11.2011 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012, a fost stabilit în mărime 3550 lei, prejudiciul cauzat părții vătămate și anume 13000 lei, potrivit modificărilor operate la art. 126 alin. (1) Cod penal prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 07.11.2016, constituie 3,88 salarii medii lunare prognozate de Guvern pentru anul 2012, ceea ce nu formează proporții deosebit de mari.

La fel, instanța de apel a atestat că în speță nu este aplicabil calificativul "*cu cauzarea de daune în proporții considerabile*" prevăzut la lit. c) alin. (2) art. 186 Cod penal, ținând cont de faptul că cauza penală a fost pornită la demersul

directorului S.A. "Alimcom", Caragea Ana, care a menționat că au fost sustrate bunuri care aparțin societății comerciale. (f.d. 40, vol. I), fiind recunoscută S.A. "Alimcom" în calitate de parte vătămată, iar în temeiul prevederilor art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării prezentei cauze penale, s-a stabilit că inculpatul Petrenco Valerii a comis fapta prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, o infracțiune mai puțin gravă, la data de 07.01.2012. Astfel, în temeiul prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, instanța de apel a constatat că la data de 07.01.2017 a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală, nefiind identificate în speță careva temeiuri de întrerupere sau suspendare a acesteia.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Devder Djulieta, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel și-a întemeiat soluția de reîncadrare a acțiunilor inculpatului Petrenco Valerii, invocând că în speța supusă examinării nu este prezent semnul calificativ "*cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*" dat fiind faptului că acest semn calificativ a fost formulat într-un mod abstract și declarativ în învinuirea adusă inculpatului, Petrenco Valerii;

- acuzatorul de stat a indicat în rechizitoriu data, locul, mijloacele și modul de săvârșire a infracțiunii, caracterul vinovăției și semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, inclusiv a precizat circumstanțele care au servit drept temei de a concluziona că prin aceste acțiuni ale inculpatului Petrenco Valerii, părții vătămate i-au fost cauzate daune în proporții deosebit de mari;

- instanța de apel eronat a reținut atât excluderea agravantei "*cauzarea de daune în proporții deosebit de mari*", cât și a agravantei "*cauzarea de daune în proporții considerabile*", când a decis asupra oportunității reîncadrării acțiunilor prin prisma art. 186 alin. (2) Cod penal, în așa mod a făcut abstracție de evaluarea

urmărilor prejudiciabile, or fapta incriminată inculpatului evident că a adus prejudicii părții vătămate;

- doar inculpatul în perioada respectivă avea acces la depozitul ÎM "Alimcom" S.A., circumstanțe care rezultă din declarațiile prezentate de martorul Capranov Radion, care a relatat că din perioada anului 2004, pâna la data comiterii furtului la Petrenco Valerii se aflau cheile de la ușile depozitului, inclusiv acesta cunoștea codurile sistemului de alarmă (f.d. 49-50, vol. I), acces exclusiv al inculpatului, ce se confirmă și prin declarațiile martorului Dudonu Vasile (f.d. 51-52);

- un alt element extrem de important este că, în perioada de timp mai 2011-10 aprilie 2012, din depozitul ÎM "Alimcom" S.A., de către Petrenco Valerii au fost sustrate mai multe bunuri, pe care acesta le realiza unor persoane necunoscute, fapte care au fost relatate nemijlocit de către martorul Malarciuc Mihail (f.d. 53-54. vol.I);

- ambele instanțe de judecată pripit au ajuns la concluzia reîncadrării acțiunilor inculpatului Petrenco Valerii conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, constatând precum de către făptaș au fost sustrate doar 16 scaune la prețul de 265,63 lei bucata, o cadă de acril la prețul de 550 lei, o chiuvetă fără picior fără valoare, două suporturi electrice și un plafon fără valoare, care le-a vândut lui Mazîlu Vadim contra sumei totale de 13000 lei, astfel cauzându-i lui Grinshpun Emanuil o daună în sumă de 13000 lei, or din declarațiile martorilor se reține o altă situație de fapt și anume că, bunurile sustrate ulterior realizate de către Petrenco Valerii, erau într-un număr mult mai impunător decât cel constatat de către instanțele de judecată, respectiv și prețul acestor bunuri era unul semnificativ, după cum a fost stabilit în actul de învinuire;

- criticile instanței de apel cu referire la probele acuzării sunt expuse dificitar, însă totodată instanța de apel găsește ca fiind întemeiate declarațiile martorilor respectivi la adoptarea soluției de menținere a reîncadrării juridice a acțiunilor inculpatului conform prevederilor art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- lista bunurilor sustrate de către Petrenco Valerii care se regăsește în actul de învinuire, a fost expusă detaliat în certificatul contabil din 06.05.2015, care a fost anexat la materialele cauzei penale de către factorii de decizie a ÎM "Alimcom" SA, iar pretențiile materiale formulate de către acestea în mărime de 1907151,53 lei, au fost susținute la toate etapele examinării cauzei penale, respectiv partea vătămată nu putea fi lipsită de o apărare eficientă prin prisma legii penale;

- formulările generale și abstracte invocate în decizia contestată, fac dovada încălcării de către instanța de apel a prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, or colegiul penal nu s-a expus la chestiunile de fapt importante la soluționarea cauzei, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei de menținere a soluției de reîncadrare a acțiunilor inculpatului de la art. 186 alin. (5) Cod penal, la art. 186 alin.(2) lit. c) Cod penal, a repetat eroarea de drept admisă de către prima instanță și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, iar situația creată echivalează cu nerezolvarea fondului apelului;

4.2. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Petrenco Valerii, care indică temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, art. 5, 6, 13 CEDO, și solicită casarea deciziei instanței de apel și a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpatului de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;
- prin sentința primei instanțe, Petrenco Valerii corect a fost liberat de răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 53 alin. (1) lit. g) Cod penal;

- administrația companiei ÎM "Alicom" S.A. nu a respectat nici o evidență a bunurilor materiale, iar cheia și accesul la aceste bunuri de la momentul concedierii din funcție aveau mai multe persoane;

- Petrenco Valerii nu a semnat careva contract de răspundere cu SRL "Alimcom", și careva raporturi de muncă, cu excepția lucrărilor de construcție nu a avut;

- instanța de apel nu a respectat pe deplin principiul egalității armelor prevăzut de art. 6 CEDO, luând în considerare argumente declarative și neîntemeiate expuse de către acuzatorul de stat;

- instanța de apel nu aluat în considerare prevederile art. 413 alin. (1-3), 414 Cod de procedură penală și prevederile art. 7, 61, 72, 75 Cod penal;

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

5.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror:

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că: *„instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs invocat de către procuror, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată că nu este incident în speță, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, invocate în apelul declarat de către procuror, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect, și de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 59-68, vol. III), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de casare a sentinței primei instanțe, inclusiv din oficiu cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care corect Petrenco Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea prescripției de tragere la răspundere penală, din considerentul că de către partea acuzării nu s-au prezentat careva probe ce ar confirma că inculpatul Petrenco Valerii în urma săvârșirii infracțiunii de furt ar fi sustras bunuri materiale în valoare de 1907151,53 lei, adică a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, furtul în proporții deosebit de mari, incriminate prin actul de învinuire, fiind demonstrată prin probele prezentate sustragerea de către inculpat doar a bunurilor în valoare de 13000 lei, fără ca instanța de apel să admită în acest sens vreo eroare de drept sau de fapt ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4.1., se atestă că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special a declarațiilor inculpatului Petrenco Valerii, a martorilor Dudonu Vasile, Malarciuc Mihail, certificatul contabil din 06.05.2015 anexat la materialele cauzei de către factorii de decizie a ÎM "Alimcom"

S.A., care în opinia lui confirmă vinovăția inculpatului Petrenco Valerii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, și că probele respective nu au fost apreciate corect conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate, din considerentul că instanța de apel just a reținut că probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului Petrenco Valerii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, reprezentând doar opinia subiectivă greșită a recurentului, care consideră că probele cercetate confirmă în totalitate învinuirea adusă inculpatului.

Prin urmare, se respinge ca fiind invocat neîntemeiat și temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, or se atestă că instanța de apel just a constatat că nu a fost demonstrată de către partea acuzării prin probe credibile și incontestabile comiterea infracțiunii de furt în proporții deosebit de mari - art. 186 alin. (5) Cod penal, de către inculpatul Petrenco Valerii, fiind demonstrat doar furtul bunurilor în mărime de 13000 lei, fapta calificată de instanța de apel corect în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, în rest învinuirea a fost întemeiată doar pe presupuneri care nu au fost înlăturate de către partea acuzării, or conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

În acest context, Colegiul penal invocă că sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Or, CtEDO în hotărârea *Capeau vs. Belgia* din 13.01.2005, a constatat că, „în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării”.

5.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Petrenco Valerii:

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, sub aspectele că: „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridic greșită”, notificând totodată și încălcarea art. 5, 6, 13 CEDO.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele invocate de recurent în susținerea acestor temeiuri de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Primordial, Colegiul penal notează că în prezenta speță, sentința primei instanțe prin care Petrenco Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, și liberat de pedeapsă pe motivul expirării

termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, a fost contestată cu apel doar de către procuror, apel care prin decizia instanței de apel a fost admis și casată sentința primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Petrenco Valerii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal (*fiind adăugat doar indicele calificativ - prin pătrundere în depozit*), cu liberarea acestuia de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, Colegiul penal notează că potrivit prevederilor art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Prin urmare, având în vedere că sentința primei instanțe de condamnare a inculpatului Petrenco Valerii, nu a fost contestată cu apel nici de către inculpat sau de apărător în numele lui, dar doar de procuror, de către instanța de apel fiind casată sentința primei instanțe și agravată/schimbată situația inculpatului Petrenco Valerii, doar în partea adăugării indicelui calificativ - *prin pătrundere în depozit*, prevăzut de lit. c) alin. (2) art. 186 Cod penal, soluția privind vinovăția acestuia nefiind modificată.

Astfel, Colegiul penal invocă că prin recursul ordinar, partea apărării avea dreptul să conteste decizia instanței de apel, doar în partea în care aceasta a modificat în defavoarea inculpatului sentința primei instanțe, adică ce ține de încadrarea juridică a faptei în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu adăugarea indicelui calificativ - *prin pătrundere în depozit*, nu și în latura vinovăției inculpatului, motiv din care se resping ca inadmisibile argumentele recurentului specificate doar în această latură.

De asemenea, deși recurentul indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală și art. 5, 6, 13 CEDO, acesta în textul recursului nu notifică nici un argument în susținerea acestor temeiuri, iar instanța de recurs ordinar, verificând materialele cauzei penale prin prisma acestor temeiuri, atestă că nici unul din ele nu se confirmă și nu este incident în prezenta speță, decizia instanței de apel fiind legală și întemeiată, or aceasta s-a expus argumentat și detaliat asupra tuturor chestiunilor esențiale supuse atenției sale de către părți.

Totodată, Colegiul penal atestă că recurentul eronat invocă temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că inculpatului i s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, precum și notifică sub acest aspect că instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art. 7, 61, 72, 75 Cod penal, în condițiile în care în speță, prin decizia instanței de apel, Petrenco Valerii a fost liberat de răspundere penală în legătură cu

expirarea termenului de prescripție de tragere la răspunere penală, fără ca acestuia să-i fi fost stabilită vreo pedeapsă.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Petrenco Valerii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Petrenco Valerii Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 aprilie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor